

ข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

ประจำเดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๓/๒)

โรคเหี่ยวของสับปะรด

โรคเหี่ยวของสับปะรดมีแนวโน้มการระบาดสู่แหล่งปลูกสับปะรดทั่วประเทศ และในปัจจุบันได้มีการแพร่ระบาดของเข้ามาในพื้นที่ปลูกสับปะรดของจังหวัดตราดแล้ว สำนักงานเกษตรจังหวัดตราดขอแจ้งให้เกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงสับปะรดและเฝ้าระวังการระบาดของโรคเหี่ยวสับปะรด

สาเหตุ เชื้อไวรัส Pineapple Mealybug Wilt-associated Virus

อาการของโรค

อาการแรกนั้นเกิดกับระบบรากก่อน โดยรากจะไม่มีการสร้างเซลล์ส่วนปลายราก ชะงักการเจริญเติบโต รากจะไม่ทำงานและเซลล์จะตาย ซึ่งต่อมาเนื้อเยื่อส่วนรากจะเน่า สับปะรดจะแสดงอาการให้เห็นทางส่วนปลายใบและตัวใบในเวลาต่อมา คือ ใบจะอ่อนนิ่ม มีเขียวอ่อนหรือสีเหลืองอ่อน ปลายใบแห้งเป็นสีน้ำตาลจนถึงสีแดงลามสู่โคนใบ ใบลู่ลง แผ่นใบไม่ตั้งขึ้นเหมือนใบปกติ ต่อมาต้นเหี่ยวและแห้ง รากสั้นกุด ถอนต้นง่าย การทำลายเริ่มตั้งแต่ปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว ทั้งในแปลงต้นปลูกและแปลงต้นต่อ สับปะรดจะแสดงอาการของโรคเด่นชัดหลังการบังคับดอก โดยผลสับปะรดจะไม่พัฒนา มีขนาดเล็ก การทำลายทำให้คุณภาพ และผลผลิตเสียหายมาก ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ ความรุนแรงของโรคเหี่ยวจะขึ้นกับสภาพภูมิอากาศ ระยะการเจริญเติบโตและความแข็งแรงของสับปะรด และเป็นที่น่าสังเกตว่าในระยะ ๑-๔ เดือนแรกสับปะรดจะมีการเจริญเติบโตปกติ หลังจากนั้นอาจแสดงอาการเหี่ยวเฉาอย่างรวดเร็ว (Quick wilt) โดยสับปะรดจะเหี่ยวจากปลายใบแล้วลุกลามสู่ตัวใบ ต่อมาจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองอมแดงชมพู (Reddish-yellow) หรือเหลืองจัด (Necrosis) ใบหักงอและจะตายในที่สุด

ระบบรากถูกทำลาย

อาการของสับปะรดที่เป็นโรคในระยะแรก ๆ

แปลงสับปะรดที่แสดงอาการโรคเหี่ยวอย่างรุนแรง

ผลสับปะรดไม่พัฒนา

การแพร่ระบาด

โรคเหี่ยวของสับปะรดมีเพลี้ยแป้งเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสสู่ต้นสับปะรดโดยจะดูดกินน้ำเลี้ยงจากต้นสับปะรดที่เป็นโรคเหี่ยวสู่ต้นที่ปกติในรูปแบบการกระจายตัวแบบวงกลม มีการขยายจากจุดกลาง (ต้นเกิดโรค) แล้วค่อยๆ ลุกลามไปเรื่อยๆ โดยมีมดเป็นตัวการนำเพลี้ยแป้งสู่ต้นอื่นๆ ขณะที่บางช่วงอายุเพลี้ยแป้งจะสร้างปีกบินได้จึงสามารถอพยพสู่ต้นสับปะรดอื่นๆ ได้เช่นกัน เชื้อไวรัสจะเข้าพืักตัวอยู่ในต้นสับปะรดและจะแสดงอาการเมื่อสับปะรดอ่อนแอหรือสภาพแวดล้อมเหมาะสม

เพลี้ยแป้งสับปะรดสีชมพู

มดนำพาเพลี้ยแป้งไปสู่ต้นอื่นๆ

แนวทางการป้องกันกำจัด

1. การเขตกรรม คือการทำความสะอาดแปลงปลูก โดยการไถกลบซากวัชพืชให้หมดโดยเร็วที่สุด เพื่อทำลายตัวแก่ และแมลงพาหะ
2. การตรวจสอบดูแลแปลงสับปะรด หากพบต้นที่แสดงอาการของโรคต้องรีบเก็บเผาทำลายทันที
3. กำจัดแหล่งวัชพืชข้างเคียง เพื่อทำลายพืชอาศัย (host plant) ซึ่งเพลี้ยแป้งใช้เป็นแหล่งอาหาร
4. อุปกรณ์เครื่องมือ รถแทรกเตอร์ ฯลฯ จำเป็นต้องทำความสะอาดและตรวจสอบการปนเปื้อน/ติดมาของเพลี้ยแป้ง
5. หน่อพันธุ์ จุก ต้องได้จากแหล่งที่ปลอดโรค และทำการจุ่มสารเคมีป้องกันและกำจัดก่อนปลูก
6. ข้อเสนอแนะการใช้สารเคมีควบคุมและกำจัด เพลี้ยแป้งและมดทุกชนิด ดังนี้
 - 6.1 สารมาราโรออน ชนิด ๘๓% E.C. อัตรา ๑๕-๒๐ ซีซี ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ใช้จุ่มหน่อ/จุกก่อนปลูก หรือฉีดพ่นในแปลงเมื่อสับปะรดอายุ ๓ และ ๖ เดือน
 - 6.2 สารคาร์บาริล ชนิด ๘๕% W.P. อัตรา ๑๕-๒๐ กรัม ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ใช้จุ่มหน่อ/จุกก่อนปลูก หรือฉีดพ่นในแปลงเมื่อสับปะรดอายุ ๓ และ ๖ เดือน
 - 6.3 สารไดอะซินอน ชนิด ๖๐% E.C. อัตรา ๑๕-๒๐ ซีซี. ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ๕๐๐ ซีซี ต่อน้ำ ๖๐๐ ลิตร ใช้จุ่มหน่อ/จุกก่อนปลูก หรือฉีดพ่นในแปลงเมื่อสับปะรดอายุ ๓ และ ๖ เดือน
 - 6.4 สารโปรไทโอฟอสและสารโปรฟิโนฟอส อัตรา ๒๐-๒๕ ซีซี ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ใช้จุ่มหน่อ/จุกก่อนปลูก หรือฉีดพ่นในแปลงสับปะรด ๑-๒ ครั้ง/ฤดู
๗. ถ้าโรคเหี่ยวระบาดเป็นบริเวณกว้างไม่สามารถถอนทิ้งได้ให้ใช้วิธีตัดใบที่เป็นโรค หลังจากนั้นฉีดพ่นปุ๋ยทางใบผสมแคลเซียมโบรอน จะทำให้ต้นฟื้นตัวสามารถให้ผลผลิตได้ระดับหนึ่ง

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

๔๖ ถ. ราษฎร์นิยม ต. บางพระ อ. เมืองตราด จ. ตราด

โทร. ๐๓๙-๕๑๑๐๐๘ โทรสาร ๐๓๙-๕๒๓๓๘๕

<http://www.trat.doe.go.th>

E-mail: aragkha_trat@hotmail.com